

YMKE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Naam van Friese afkomst. De grondvorm 'Im-' is waarschijnlijk een sterke verkorting van een naam die begon met 'Erm-', 'Ermin-', 'Irm-', 'Irmin'- enz.

[Volgens J. van der Schaar 'Woordenboek van Voornamen' Utrecht/Antwerpen, 1981 p. 216 moet er ook ooit ergens een imker, bijenhouder, geweest zijn, die zijn dochter de naam Imka (= 'imke' = 'kleine ieme') gegeven had. Een ieme is een bij].

De bij als symbool

De **bij** wordt als symbool beschouwd van onsterfelijkheid, wedergeboorte, vlijt, ordening en organisatie, reinheid en zuiverheid, de ziel, maagdelijkheid en kuisheid, omdat men vroeger meende, dat de bij zich ongeslachtelijk voortplante. In oude mythen brengen bijen hemelse gaven naar de aarde; de honing geldt ook als de offergave, bestemd voor de meest verheven goden. Bijen verbeelden de sterren aan de hemel, of worden aangezien voor gevleugelde boodschappers die berichten van de aarde naar de hemelsferen overbrengen. Hier en daar bestaat de uitdrukking: "Dit moeten we de bijen vertellen...": daarmee wordt bedoeld, dat een belangrijke gebeurtenis als een gebed of een boodschap naar de hemelse geesten moet worden overgebracht. Bij de *Chinezen* waren de bijen het symbool van arbeidzaamheid en spaarzaamheid. Bij de *Egyptenaren* waren zij 'levengevers'; vandaar dat zij symbool waren voor geboorte, dood en wederopstanding; de tranen van de zonnegod, die op de aarde terechtkwamen, veranderden in werkbijen. Bij de Joodse sekte der *Essenen* werden de bijen beschouwd als priesterlijke ambtenaren. Bij de *Grieken* symboliseerden ze ijver en welstand; daarnaast onsterfelijkheid (omdat men geloofde, dat de ziel van een gestorven mens in een bij kon binnengaan); reinheid: de godin Demeter had als eretitel: 'reine moederbij'; soms werd ze ook wel als bijenkoningin betiteld en de priestersessen droegen dan de titel 'melissa's' (= honingbijen); de Pythia in Delphi heette ook wel de 'Bij van Delphi'; daarnaast waren de bijen ook de Vogels der Muzen: zij werden dus ook gezien als de inspiratie voor de kunstenaars; van Zeus wordt verteld dat hij in een bijengrot is geboren en door bijen is grootgebracht; soms is de bij ook de bezorger van de liefde: ze zwermen rond Cupido die door een bij is gestoken (variant voor de beroemde pijl...!). Bij de *Hindoes* vormt de bij gezeten op een lotusbloem het symbool voor Vishnoe, de alomtegenwoordige godheid; blauwe bijen op het voorhoofd zijn symbool van Krishna; ook hier worden bijen in verband gebracht met liefde. In de wereld van de *Islam* worden de gelovigen wel als bijen afgebeeld; daarnaast is de bij ook symbool van de intelligentie, de wijsheid en de onschuld; bijen zijn nuttig, maken gebruik van de vruchtbaarheid, werken overdag, verbruiken zelf niets, verafschuwen vuiligheid en achterklap en zijn gehoorzaam aan de heers(er)s; zij haten het duister van de onbescheidenheid, de wolken van de twijfel, de storm van de opstand, de sluier van wat verboden is, het water van de overvloed, en het vuur van de lust, aldus de mohammedaanse denker Ibn al-Athir. Bij de *Kelten* geldt de bij als symbool van een geheime wijsheid, die afkomstig is uit een andere wereld. Bij de *Romeinen* zijn bijenzwermen voorboden van ongeluk, maar volgens de Romeinse dichter Vergilius is de bij de adem van het leven; de politicus Seneca moet bij bijen denken aan democratie. In de *christelijke* cultuur is de bij symbool van de ijver, van ordening en organisatie en van reinheid; van kuise maagden, moed, gezond verstand, samenwerking, zoetheid, gelovig kunnen spreken; van de goed georganiseerde geloofsgemeenschap; de bij was symbool voor de maagdelijkheid van Maria die Christus heeft voortgebracht: hier wordt Christus dan weer vergeleken met hemelse honing; van de bij geloofde men, dat zij nooit sliep, zodat ze ook symbool werd van de waakzaamheid en van de geloofsijver der christenen; omdat de bij door de lucht vliegt werd zij ook gezien als belichaming van de ziel die naar de hemel opvliegt om er binnen te gaan.

Imma (ook **Ama**) van Joinville-sur-Marne bij Châlons, Frankrijk; kluizenares. Zij was de dochter van graaf Sigmar van Perthes. Naast haar had hij nog zes dochters: **Luitraut** (22 september), **Hulda** (ook **Hoyldis**: 30 april), **Manegildis**, **Pusinna** (23 april), **Francula** en **Liberia**. Bij zijn dood verdeelde hij zijn land onder hen, zodat ieder een plekje had om het leven van kluizenares te leiden. Zij worden allen als zalige vereerd. Van haar is verder alleen bekend, dat zij na haar dood bijgezet werd in het kerke van Joinville; † **ca 600**; **feest** (22? &) **24 september**.

Imma (ook **Imina**, **Imma** of **Immina**) van Würzburg osb, Duitsland: + **ca 750**; **feest 25 november**.

Zij was een dochter van hertog Hedan II van Thüringen. Zij schonk haar kasteel Marienburg bij Würzburg aan bisschop Burkhard van Würzburg. Uiteindelijk stierf ze als abdis van klooster Karlsburg bij Würzburg. Zij staat afgebeeld in de pas voltooide heiligengroep die aangebracht is tegen de wand van het priesterkoor van de gerestaureerde domkerk te Würzburg.